

حضرت عیسیٰ « علیه السلام فرمود: « خدایت » را هرگز « امتحان » نکن.

« ظاهرینانِ دنیازده » برای « متزلزل » کردن « باور مؤمنان » می‌گویند: شما که به خدا « توکل » دارید در رفتن به « بیابان »، « آب » و « غذا » بر ندارید، یا در زمان ترکِ خانه، مغازه و ماشین، « درِ خانه، مغازه و ماشین » را « قفل » نزنید، یا در زمان « شیوع بیماریهای مُسری » نیز « مواردِ بهداشتی » را رعایت نکنید، یا برای « رزق و روزی » خود، خود را به « زحمت » نیندازید، زیرا خدا آن را به شما می‌رساند ... لذا قرآن به « حضرت نبیِّ اکرم » صلی الله علیه و آله (و به هر فردِ عاقل مؤمنی) می‌فرماید:

... لا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ... (مائده/۴۹)

(... از هواهای نفسِ آن - وسوسه‌گران - پیروی نکن و از آنها برحذر باش، تا تو را نسبت به برخی از آنچه خدا بر تو نازل کرده، « مشکوک » نکنند و به « سردرگمی » نکشانند ...)

پس به « حرف‌های غیر منطقی و شیطانی » شبکه‌های اجتماعی و برخی از مردم نباید « اُعتنا » کرد زیرا ما را از انجامِ « وظائف و تکالیف » و « حفاظت از امانت‌های الهی خود »، « مردّد » می‌کنند. مثلاً: « توکل، سپردن نتیجه کارها » به « خداوند » است نه « سپردن کار خود به خداوند. » اما « منافقین شیطان صفت » با شیوه‌های متنوع می‌کوشند « نگاه » مردم را از « عقلانیت و حقیقت » منحرف کنند و به « ظاهرینی و ساده‌لوحی » بکشانند تا آنها از « خالق » خود « نا امید » شوند، لذا به آنها وسوسه می‌کنند که « خدا » را « بیازمایند » و به اسم « توکل » و با « دعا و نذر »، « تکالیف » خود را (در اموری مثل: ازدواج، رفع مشکلات مالی و کاری و بیماری) به « خدا » واگذارند ... تا با « اجابت » نشدن « خواسته غیر منطقی » آنها، « بدبینی به خدا » جای « امید به خدا » را بگیرد:

وَ يُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنُّ السَّوْءِ ... (فتح/۶)

لذا « شیطان » به « حضرت عیسیٰ » علیه السلام گفت: تو که « خدا » را « مُنجی » می‌دانی پس خود را از این « گوه » بیانداز تا ببینم خدا تو را می‌گیرد یا نه. آن حضرت به آن خبیث فرمود:

« هیچگاه خدا را آزمایش نکن. » (انجیل متی/باب ۴/آیه ۵ تا ۷)

زیرا « آزمودن » فقط حق « خالق » است: « ... كُنَّا لَمُبْتَلِينَ » (مؤمنون/۳۰)

خدایا! ما را به « آگاهانه‌ترین و عاقلانه‌ترین درجه توکل » برسان تا « نتیجه » کارهایمان را به تو بسپاریم اما « تکالیف » خود را « درست و بی‌عیب و نقص » انجام دهیم و به تو « شک » نکنیم.